

[Boligministeren.]

for hele boligområdet virkelig positive ting, men som dog ikke kunne gennemføres, hvis man ikke havde taget de andre dele af boligløsningen med. Det havde jo kun været en halv boligløsning, hvis vi havde lavet rentesikring, licitationslov, boligsikring og lejerbeskyttelse og ikke fået gennemført den del af boligløsningen, som betyder, at vi får en vis tilpasning i den nuværende boligmasse og får en del af de midler, der kommer ind ved lejeforhøjelsen, overført til anvendelse til finansiering.

For det er jo ikke rigtigt, hverken når hr. Kai Moltke siger det, eller når hr. Niels Westerby siger det, at der igennem boligløsningen ikke tilføres nybyggeriet midler. Man kan sagtens stå og gøre op, at det det første år er så mange millioner, det andet år så mange millioner. Hvis det antal millioner skulle have været større — og det forstod jeg på hr. Niels Westerby — forudsætter det langt større lejeforhøjelser end dem, der bliver resultatet af de vurderinger, der nu har fundet sted. Men der vil ad begge veje, over forhøjelsen i det private byggeri og over forhøjelsen i det sociale byggeri, ske en fondsdannelse, hvor 50 pct. af midlerne i det ene tilfælde og 70 pct. i det andet tilfælde vil gå til finansiering af nybyggeriet. Og jeg ved såmænd ikke, om de $\frac{2}{3}$, hr. Niels Westerby foreslog, bliver så fordfærelig meget mere, hvis man har tænkt på de samme lejeforhøjelser.

Jeg synes også nok, at dette, at man ved landsbyggefonden får styrket det sociale byggeri — og jeg tror, det vil betyde en styrkelse af det sociale byggeri — og at man ved rentesikringen og boligsikringen netop får en reduktion af lejen — den generelle reduktion i nybyggeriet og den mere sociale reduktion, som boligsikringen giver — jeg synes, at dette er ret væsentligt. Man kunne dog ikke tage denne ene, skal vi sige pæneste del af boligløsningen og tro, at man kunne være sluppet for den anden. Den mulighed tror jeg ikke kunne foreligge. Jeg tror derfor også, at selv om vi havde fået hr. Kai Moltke med i forhandlingerne, måtte hr. Kai Moltke have erkendt, at en tilpasning i den ældre boligmasse måtte finde sted.

Fru Else-Merete-Ross var inde på nogle af problemerne omkring boligsikringen; dem kan vi tage op i udvalget. Som jeg sagde

sidste gang, er jeg enig i, at spørgsmålet om de bevægelsehæmmede skal klares, og det med husstandsproblemet kan vi også drøfte i udvalget. Med hensyn til saneringsegnete lejligheder er det da nok muligt, man skal have en tidsfrist. Der bliver jo to hensyn at tage. Vi vil ikke gennem boligsikringsordningen, om jeg så må sige, opretholde det saneringsmodne byggeri, men vi får på den anden side i enkelte tilfælde et socialt problem for den enkelte lejer. Det er disse to forhold, man må tage i betragtning, når man skal overveje, om det skal være over længere tid eller inden for en begrænset periode.

Spørgsmålet, om vi skal ændre indkomstberegnet i relation til boligsikringen, må vi kunne drøfte. Jeg vil dog gerne gøre opmærksom på — det være sagt nu her ved første behandling — at jeg tvivler meget på, at vi, hvis vi skal have gennemført en boligsikringslov til 1. april — hvad jeg mener vi skal — i denne omgang kan få løst det problem, som også hr. Guldberg og hr. Kai Moltke var inde på, om vi allerede nu kan finde et andet grundlag. Men jeg har tidligere sagt, at det er rimeligt, at boligsikringsloven, hvis virkninger vi vel nok ikke helt kan overskue på nuværende tidspunkt, tages op til revision i løbet af forholdsvis kort tid, og så kan vi eventuelt forberede et andet indkomstgrundlag end den skattepligtige indkomst.

Med hensyn til idgifterne ligger vi nu med et materiale, udgit vi har foretaget beregninger på grundlag af den undersøgelse, der blev foretaget i Århus. I Århus har man for ca. 10 pct. af lejlighederne foretaget en undersøgelse af indkomster og lejer, det drejer sig om ca. 3.400 lejligheder, og vi har prøvet at overføre resultaterne på den øvrige boligmasse. Med et så begrænset materiale, og da Århus måske ikke på alle punkter er repræsentativ for det øvrige land, må vi sige, at det vel ikke helt kan holde, bl. a. ser det ud til, at børneantallet i Århus er lidt lavere end for tilsvarende lejligheder i hele landet, og at der bor forholdsvis færre pensionister i det nyere byggeri, og der er ikke taget særligt hensyn til, at vi opretholder visse dele af de kommunale folkepensionistboliger.

Men med denne undersøgelse som udgangspunkt og ved at overføre resultaterne